

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S.**, so sídlom v **B.**, IČO: **X.**, pobočky **T.**, so sídlom v **T.**, proti povinnej **S.**, so sídlom v **K.**, IČO: **X.**, o **vymoženie 91 218,02 €**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 21 Er 1062/2006, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. októbra 2011 sp. zn. 13 CoE 181/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trebišov uznesením zo 17. marca 2010 č.k. 21 Er 1062/2006-73 zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Zároveň podľa § 197 ods.1 Exekučného poriadku uložil povinnej povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie 21 717,59 €; výšku trov exekúcie určil podľa § 5 ods. 1 a § 16 ods. 2 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“).

Na odvolanie povinnej Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. novembra 2010 sp. zn. 3 CoE 286/2010 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zrušenie uznesenia v napadnutom výroku odôvodnil nesprávnou aplikáciou § 16 ods. 2 vyhlášky.

Okresný súd Trebišov na to uznesením z 11. apríla 2011 č.k. 21 Er 1062/2006-119 odmietol podanie súdneho exekútora z 20. januára 2011 označené ako „Vyčíslenie trov exekučného konania“ a oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie 15,13 €. Odmietajúci výrok odôvodnil tým, že súdny exekútor napriek poučeniu nedoplnil podanie v zmysle výzvy súdu. O povinnosti oprávnenej nahradiť trovy exekúcie súdneho exekútora rozhodol súd podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku s odôvodnením, že k zastaveniu exekúcie došlo zavinením oprávnenej, ktorá navrhla zastavenie exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku).

Uvedené uznesenie napadol odvolaním súdny exekútor. Krajský súd v Košiciach uznesením z 12. októbra 2011 sp. zn. 13 CoE 181/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a na zdôraznenie jeho správnosti poukázal na svoje predchádzajúce rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie nie je správne a že zákonu zodpovedá rozhodnutie Okresného súdu Trebišov zo 17. marca 2010 č.k. 21 Er 1062/2006-73.

Oprávnená vo vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby tento opravný prostriedok bol zamietnutý.

Povinná sa vo vyjadrení k dovolaniu stotožnila s právnymi závermi zaujatými v napadnutom rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p. a § 37 ods. 1 Exekučného poriadku) s právnickým vzdelaním, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. je ale dovolanie podľa § 239 O.s.p. vždy vylúčené, ak smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o trovách konania.

Rozhodovacia prax najvyššieho súdu považuje trovy exekúcie za trovy konania (pozri napr. uznesenia tohto súdu z 13. októbra sp. zn. 6 Cdo 80/2010, z 15. októbra 2010 sp. zn. 3 Cdo 170/2009, z 3. októbra 2011 sp. zn. 5 Cdo 170/2011, z 13. septembra 2011 sp. zn. 6 Cdo 4/2011).

Prípustnosť podaného dovolania je preto v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Prípustnosť dovolania súdneho exekútora by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (vid' napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Súdny exekútor procesné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. netvrdil a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že napadnuté uznesenie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), uplatňuje síce relevantný dovolací dôvod (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý ale možno úspešne uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní. Samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (R 54/2012).

Vzhľadom na to, že prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z ustanovení § 239 O.s.p. ani § 237 O.s.p., odmietol najvyšší súd dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola účastníkom priznaná, lebo v dovolacom konaní nemal dovolateľ úspech a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy tohto konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. februára 2013

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková